

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Universitätsbibliothek Paderborn

Opvs De Iudiciis Divinis, Qvae Devs In Hoc Mvndo Exercet

Accessit index concionatorius in omnes totius anni dies Dominicos &
Festos, ab ipso Auctore confectus

Stengel, Georg

Ingolstadii, 1651

3. Iudæi vicissim excepti, sicut ipsi Christum exceperunt.

urn:nbn:de:hbz:466:1-45699

stinata corda peccatum suum voluerunt agnoscere, neque poenitentiam egerunt; sicut neque quondam, Noë diluuium Mundo prædicante; immo sicut neque ipso Christo super Hierusalem stente. Neque enim ille discipulis suis dumtaxat eam cladem prædixit, quibus & causam, & tempus horum malorum reseruit dicens:

Luc. 21.

Amen dico vobis, quia non præteribit generatio hæc, donec omnia fiant (& vidit sanè illa omnia ea ætas & generatio, quæ ab illo prædicta sunt, quippe non nisi triginta octo annorum spatium intercessit)

Luc: 19. 41.

verùm etiam quando sollemni pompa & triumpho Ierosolymam intrauit, coram Pharisæis & omni turba, ut appropinquauit, videns civitatem fleuit super illam, dicens: *Quia si cognouisses & tu, & quidem in hac die tua, quæ ad pacem tibi: nunc autem abscondita sunt ab oculis tuis. Quia venient dies in te, & circumdabunt te inimici tui vallo, & circumdabunt te: & coangustabunt te undiq; &c.*

Lactant. l. 4. cap. 21.

Monuit Christus hæc aperte; monuerunt & Apostoli, nam, ut Lactantij verbis utar, futura aperuit illis omnia, quæ Petrus & Paulus Rome prædicauerunt: & ea prædicatio in memoria scripta permansit; in qua cum multa alia mira, tum etiam hoc futurum dixerunt, ut post breue tempus immitteret Deus regem, qui expugnaret Iudæos, & ciuitates eorum solo aquaret, ipsos autem fame sitiq; confectos obsideret. Tum fore, ut corporibus suorum vescerentur, & consumerent se inuicem: postremò ut capti venirent in manus hostium, & in conspectu suo acerbissimè coniuges suas vexari cernerent, violari & prostitui virgines, diripi pueros, allidi paruulos, omnia denique ferro igniq; vastari, captiuos in perpetuum terris suis exterminari: eò quòd exultauerant super amantissimum & probatissimum Filium Dei. At dura gens Iudæorum, uti Prophetias de Christo cæca mente non agnouit, ita neque Christi aut Apostolorum prædictionibus credidit, neque signis de cælo missis adhibuit fidem. Quemadmodum multi etiam hodie peccatores à Deo, ab Angelis, ab hominibus, à propria conscientia moniti, obsurdescunt. Quidquid illis dicas, non ad aures, non ad animum admittunt: induruerunt non secus, ac si lapidi loquereris. Vt ergo isti tales Deum à se excludunt, ita vicissim cum clamitant ad eum in extrema necessitate merentur non exaudiri. Quod prædixit illis verbis: *In qua mensura mensi fueritis, remetietur vobis.*

III.

2. Quia Iudæi ingressum mitissimè Saluatorem, de quo dictum

Hum erat: *Dicite filia Sion: Ecce rex tuus venit tibi mansuetus, sedens super asinam & pullum filium subingalis*; è ciuitate sua eduxerunt, pessimis modis exceptum; quem & lapidare voluerunt: idcirco diuinus iudex alium misit, Titum scilicet, qui truculentus intrauit, & illos eiecit. Immo, vt Philo testatur, ante Titi aduentum cum Iudæi plurimis locis etiam extra Iudæam habitarent, vbiq; furori populari expositi fuerunt, vbiq; cædebantur impunè, spoliabantur bonis, impetebantur sordibus & saxis, omnibus exosi, omnibus ludibrio; nec quemquam capiebat eorum miseratio. In ipsa verò Iudæa affligebantur à Præfectis, & milite Romano, qui maximas illis clades inferebant. Nimirum qui Christum vel non admittunt, vel à se expellunt mansuetè venientem, atque eos ad poenitentiam vocantem; videbunt illum venientem in nubibus cum potestate magna. Interim, ante eum diem varios mittit seu hospites, seu hostes, cum luctu & vastitate necessariò recipiendos & tolerandos ab ijs, qui homines à Deo missos, qui Angelum, qui veritatem Catholicam, qui Christum ipsum non admiserunt, aut expulerunt, aut etiam lapidauerunt durissimè contra eum locuti. *In qua mensura mensi fueritis, remetietur vobis.*

3. Diu admodum & sæpe Iudæi Christo sunt insidiati. Enimverò & consilium aliquoties inierunt, quo modo, quibusue dolis vel in verbo, vel in facto aliquo illum caperent. Absque dubio, etiam tempus capiendi in consilium venit: cum & illud in concilio dixerint: *Non in die festo, ne forte tumultus fieret in populo.* Quamuis placuerit illis illud tempus, quo maxima vndique ad diem festum multitudo proficiscebatur. Elegerunt igitur tempus Paschale totius anni celeberrimum; quo, ex lege Moysis, vndique Iudæi ad festi celebrationem confluabant. Huius consilij causa fuit, quòd Christi nomen, ob amabiles mores, ob vitæ sanctitatem, ob tot patrata miracula, tot curatos infirmos, & diuinum quid spirantes conciones, famamq; celeberrimam, longè lateq; erat notum, multisq; persuaserat, hunc esse Messiam. Quare; vt nomen hoc obscurarent, eo tempore, quo vniuersis ex provincijs confluerat innumerabilis hominù multitudo, morte turpissima illum tamquam impostorem, & hominem ipso latrone Barabba sceleratiorem, inter homicidas, publicè crucifixerunt.

Cum

Matth. 21. 5.

Isa 62. 11.

Ioan 10. 31.

& 11 8.

Philo in Flaccum, & in legatione ad Caium.

Matth. 7. 2.

IV.

Matth. 26. 5.